

ISKRE

List Osnovne škole fra Didaka Buntića Čitluk

35

GODINA

Čitluk, svibanj 2010. godine

ISKRE - LIST UČENIKA OŠ FRA DIDAKA BUNTIĆA ČITLUK

EVO NAS OPET

Dragi učenici!

Iako ste mislili da nas ove godine neće biti, na vašu radost mi smo opet marljivi i aktivni pa smo vam uspjeli prirediti još jedno izdanje Iskri!!! Mi se nadamo da će te ga marljivo proučiti i pročitati. Vi i sami znate da se ove godine promijenilo uredništvo našeg školskog lista. Ovo izdanje "Iskri" uređuju Antonela Klarić i Petra Krasić, uz pomoć nastavnika Nikole Leske, mladih knjižničara, učiteljica razredne nastave i nastavnika hrvatskoga jezika. Mislimo da je dosta vas primijetilo kako je knjižnica uređena, pospremljena i veoma zanimljiva. Više o ovom možete pročitati na nekoj od idućih stranica.

Dragi čitatelji, nadam se da će te uživati u ovom broju Iskri te da će te zadovoljni poći u novi razred ili vi osmaši u novu školu.

Vaši urednici!

PODATCI KOJI SU NAJVAŽNIJI ZA VAS:

- **NAZIV LISTA: ISKRE**
- **NAMIJENJEN: MLADIMA OD I. DO 8. RAZREDA OSNOVNE ŠKOLE**
- **UREĐIVAČKI ODBOR:**
 - **GLAVNI UREDNICI: Antonela Klarić, i Petra Krasić, učenice VIII.b**
 - **VODITELJ SEKCJE: nastavnik Nikola Lesko**
 - **ČLANOVI SEKCIJE: A. Klarić, P. Krasić, D. Nakić, S. Petrović, D. Dedaj, A. Marinčić, L. Zovko, G. Šarac, S. Turudić, P. Martinović**
 - **UČITELJICE RAZREDNE NASTAVE I NASTAVNICE HRVATSKOG JEZIKA**
 - **RAVNATELJI: Marin Kapular i Mirko Bošnjak**

Godinu po godinu i naše "Iskre" slave 35 godina. Generacije koje su čitale prvi broj sada već imaju 50 godina. Među njima su i naši roditelji. A mi, evo, danas uređujemo i čitamo 35. br. "Iskri". Tijekom svih ovih godina kroz "Iskre" je prošlo mnogo pjesama, priča, šala i ozbiljnih tema. Tko zna koliko se učenika okušalo u pisanju? Možda su neki danas uspješni novinari ili pisci raznih priča i pjesama. Ono što je najvažnije je da "Iskre" svake godine okupe zaljubljenike koji vole pisati i žele to podijeliti s vama, a kad se zbroje sve te godine moramo priznati da je to veliki broj!!! Kroz sve ove godine svi smo se trudili da dati najbolje od sebe da "Iskre" zasjaje, da zaiskre oči čitatelja. Ako smo uspjeli, to je najveća nagrada!

Nadamo se da će "Iskre" još dugo sjati u našoj školi, te da će i poslije nas biti pjesničkih duša koje će podijeliti svoje pjesme i priče sa svima vama. Na kraju bismo zaželjele da naše "Iskre" sjaje barem 35 god., a ovaj jubilarni broj neka pročita svatko i neka svatko nađe kutak za sebe.

Sretno, Iskre, i neka tvoji listovi još dugo budu ispunjeni dječjim snovima, prvim ljubavima i ostalim važnim stvarima.

Petra Krasić VIII. b
Antonela Klarić VIII. b

Prvi broj Školskog lista «ISKRE» izišao 27. studenog 1975. godine.

Urednica: nastavnica Olga Pavlović

Naslojnu stranu ilustrirao učenik VIII. a razreda, Franjo Primorac

GODINA

JESEN PRAVA

Došla jesen,
lišće žuti,
došla jesen,
nose se kaputi.

Došla jesen
svima, svima,
došla jesen
voća ima.

Došla jesen,
vjetar vlada,
došla jesen
kiša pada.

Sanja Iličić IV. a
27. studenog 1975.

POVIJESNA OSOBA

Jedan od najpoznatijih velikana, svećenika i rodoljuba je zasigurno naš fra Didak Buntić, koji je rođen 9. listopada 1871. godine, u Paoči. Gimnaziju je pohađao u Širokom Brijegu i na Humcu. U Insbrucku je završio filozofiju, teologiju i studij klasičnih jezika. To stečeno znanje prenosio je na narod, koji je u njegovo vrijeme većinom bio nepismen. Franjevac je postao 1888. godine. Tada je krsno ime Franjo promijenio u Didak. 24 godine bio je profesor grčkog i latinskog jezika u gimnaziji na Širokom Brijegu. Kasnije je postao i ravnatelj te škole, a za to vrijeme, od 1910. do 1919. godine, uzdigao ju je na vrlo visoku razinu. Bio je poznat po svojim dobrim i plemenitim djelima od kojih je važno spomenuti brigu za narod, izgradnju širokobriješke crkve, podučavanju ljudi pisanju i čitanju itd. A ono najplemenitije i neizbježno djelo zasigurno se zbilo 1917. godine, kada je u Hercegovini vladala velika glad. Naime, on je tada više od dvanaest tisuća djece odveo u Slavoniju i Hrvatsku gdje su ih udomili ljudi koji su puno bolje živjeli, te ih tako spasio od sigurne smrti. No to je samo kap u moru, tj. samo jedno od njegovih djela koje je činio za svoj narod. Taj borac protiv nepravde i odani odvjetnik naroda umro je 3. veljače 1922. godine, na čitlučkom polju. Naša škola časno nosi ime fra Didaka Buntića, čija djela žive i danas.

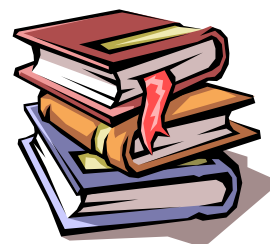
Dijana Nakić VI. d

Rastanak roditelja i djece bio je nada sve dirljiv. Oni zagrljaji, plačne opomene djeci i ganutljive preporuke pratnji, svima su se nazočnima duboko usjekle u srce. "S Bogom, dušo!...

Budi dobar!... Slušaj novog gospodara bolje nego svoju majku!... Bog zna, hoćemo li se ikada vidjeti!..., dovikivali su roditelji na rastanku svojoj djeci. I vlak je pošao... Trebalo se je rastati, ali zabrinuto majčino oko nije se moglo otkinuti od svoga miljenčeta. I dok se je vlak lagano stanicom kretao, i majke su s njime usporedno trčale, da još jedanput vide milo čedo, da mu još jedanput prigušenim glasom doviknu: "S Bogom, sinko!!" a pratnji: "U Božje i Vaše ruke!"

(dr. fra Dominik Mandić)

Naša knjižnica - POHVALE

Knjižnica je stručno organizirana kolekcija građe prilagođena zahtjevima i potrebama korisnika. Pojava knjižnice vezana je za pojavu pisane riječi i potrebe da se zabilježena riječ trajno čuva. Brojnost, veličina i funkcioniranje knjižnica zavisilo je od stupnja razvoja društva i njegovih potreba. Knjižnice se osnivaju i postoje radi korisnika.

Osnovni zadatak knjižnice, a to je da prikuplja, stručno obrađuje, čuva i stavlja na raspolaganje korisnicima građu kao i da prikuplja i stavlja na raspolaganje informacije o građi.

Školsku knjižnicu osniva osnovna ili srednja škola za potreba svojih učenika i nastavnika.

Školska knjižnica prikuplja, stručno obrađuje i daje na korištenje građu i informacije potrebne za odvijanje odgojno - obrazovnog procesa .

Najzanimljiviji kutak naše škole je svakako knjižnica. Kada uđete, ne možete ne zamijetiti uredno složene knjige na policama, bez trunke prašine na njima. Čudno, zar ne? Ma nije tu ništa čudno jer mladi knjižničari vode brigu o tome. Svakog tjedna uredno čiste i slažu knjige. Naša obnovljena knjižnica, sa dosta novih izdanja knjiga, mami vrijedne čitatelje da pročitaju zanimljivo štivo. Neka vas "Vlak u snijegu" odveze do ravne Slavonije, neka vas ne iznenadi "Snijeg u Splitu" jer sve je to moguće. Neka vam ne bude teško čitati lektire jer tako postajete bogatiji za jedno novo iskustvo. Želim vam da Na leđima delfina otputujete kao " Alica u zemlji čudesa", gdje se zauvijek ostaje dijete baš kao i Petar Pan. Sve ove pustolovine možete naći u našoj knjižnici. Dođite i uvjerite se!!! Uzmite knjigu u svoje ruke i neka putovanja počnu. Vjerujte, knjige će vas odvesti onamo gdje vi želite i uz to ćete se dobro zabaviti i dosta naučiti. Kad je pročitate, uredno je vratite u našu knjižnicu kako bi i drugi mogli uživati u tom putovanju kroz vrijeme.

Ako budemo uredni i čuvali knjige, mnoge generacije iza nas će uživati u istim knjigama..

Petra Krasić VIII. b

Svijetla strana škole

Prije osam godina sam prvi put ušla u predvorje naše škole. Primijetila sam mnogo djece koja su držala mamu za ruku i plašljivo gledali oko sebe. Danas, na kraju osmog razreda, mi više nismo ni mali ni plašljivi. Danas smo četrnaestogodišnjaci koji naoružani znanjem odlaze da izaberu buduća zanimanja. Naučili smo čitati, pisati i računati. Pročitali smo brdo lektira i naučili baratati s razlomcima, decimalama..., ali ono isto tako važno da smo u školi našli prijatelje i upoznali nastavnike koji su nas naučili i one druge bitne stvari za život.

Lijepo je bilo znati da su tu svaki dan za nas spremni da nas nauče svemu i svačemu. Sa školskom ekskurzijom smo proputovali, Istru uzduž i došlo do Brijuna. Bilo je to lijepo druženje i znam da ćemo ga dugo pamtit. Sa svojim sekcijama smo uljepšali hodnike i učionice, pomagali ugroženima, igrali odbojke, plesali, pisali i učili da su i drugi ljudi važni kao mi.

Po ideji nastavnika Nikole Lesko, mladi knjižničari, motivirani tom idejom, za blagdan Uskrs napravili smo čestitke i zaradili za troškove naše knjižnice. Sve to smo naučili u školi.

Ponekad smo zadavali muke našim nastavnicima jer smo bili nemirni i prkosni, ali sve smo uvijek riješili na najbolji mogući način. Dugo ćemo prepričavati naše doživljaje, naše muke i prve simpatije. Znam da ću se uvijek sa smiješkom sjećati svoje osnovne škole. Nastavnike i prijatelje pamtit ću cijeli život, a to vjerujte puno vrijedi.

Lijepih stvari se uvijek rado sjećamo, a jedna od njih je i naša škola.

Petra Krasić VIII. b

UČITELJ OTVARA VRATA, ALI VI ULAZITE SAMI

Bilo je proljeće. Sva priroda kao da se budila iz zimskog sna. Kao suza bistri potok tekao je pored kuće starog djeda Stipe. Ispod prekrasnog proljetnog stabla sjedio je djed i njegov unuk Nikola. Slušali su pjev ptica i kao svaki dan razgovarali o raznim temama.

Djed je bio star, ali izričito mudar. Mali Nikola bio je običan dječak. Lijep i pametan, no nije ga baš zanimala škola. Slobodno vrijeme provodio je uz video igrice, te uz svog ljubljenog djeda. Tog dana djed počeo pričati : « Sine, ti znaš da ti ja želim sve najbolje u životu, ali život često nije bajka. Nećeš uvijek biti ovako bezbrižan i sretan kao sada.

U životu ima uspona i padova. Ja ti želim samo sigurnu i dobru budućnost, a to nikako nećeš moći imati bez truda u školi. Znanje će ti uvijek biti potrebno u životu, jer znanje je blago koje posvud prati svog vlasnika. Uvijek imaj na umu što ću ti sada reći. Nemoj nikada zaboraviti da ti učitelji otvaraju vrata, a ti ulaziš sam! « Dječak stade na trenutak, a zatim reče:» Djede, a što ti znači to da učitelji nešto otvaraju, neka vrata, a mi moramo dalje sami. Ne razumijem.» Djed se nasmije pa počeo mudro zboriti:» Eh, dijete moje, trebaš ti još toga proći da bi shvatio moje riječi. Samo ti budi odan knjizi. Uloži sav svoj trud u školu. Ti to još ne možeš shvatiti, ali vratit će ti se sve uloženo.» I tako su oni sjedili i razgovarali, no ubrzo su se razišli. Kad je dječak došao kući, razmišljao je o djedovim riječima, no nikako nije shvaćao.

Prošlo je nekoliko godina, a Nikola je bio sve bolji u školi. Počeo je učiti i dobivati petice. Iz škole je izišao kao pametan i obrazovan mladić. Jednog dana došao je djedu i rekao:» Djede, sjećaš li se kad si mi ,dok sam još bio mali, rekao onu rečenicu da učitelji otvaraju vrata, a ja ulazim sam?» Djed promisli, pa nakon nekog vremena odgovori:»Da, što s njom?» Pa... . shvatio sam da su ona vrata bila vrata znanja i bolje budućnosti. Učitelji su mi ih otvorili svojim znanjem koje su godinama prenosili na mene. Sad ja odlučujem hoću li biti hrabar da kroćim kroz ta vrata. Nije li tako djede?»-obrazloži Nikola.»O, drago dijete, znao sam da ima nade za tebe. Sad mogu mirno na počinak jer znam da dalje možeš sam.»

Lucija Šakota V. c

(Literarni rad koji nas je predstavljao na Danima hrvatskoga jezika)

Priroda me uzbuđuje svojom ljepotom, ali i potiče na razmišljanje

Priroda je nešto što se ne može opisati. Ona je zvuk vjetra, cvrkut ptica, savijanje grana na vjetru. Priroda nam je majka, vrlo je brižna i pruža nam sve što je potrebno za život. Pružila je inspiraciju mnogim ljudima. U njoj životinje nalaze dom, utočište. Nalaze i vodu, hranu, kisik a također i mi, ljudi. Neki od nas ne shvaćaju njezinu važnost, pale šume, koje su životinjama mjesto za život, a samo da bi izgradili vikendice ili kojekakve tržne centre. Ne shvaćaju da je priroda živa, da je Bog svima dao dušu, pa i njoj. Ona je možda ima i više nego svi ljudi na planeti. Kada je ne bi bilo, što bi postojalo. Samo pustinja. Beživotna pustara. Ne bi bilo nas, niti ičega. Čovjek mora shvatiti da sve što je živo, dijete je prirode, Božje je dijete. I mora shvatiti što se u prirodi rodi, u prirodi živi, u prirodi umire. Kada netko umre, postaje podloga, postaje zemlja u kojoj se rađa novi život. Prirodu ljudi olako shvaćaju, ali ne znaju da bez nje ne bi bilo života.

Gojko Prusina VI. b

Priroda me uzbuđuje svojom ljepotom, ali i potiče na razmišljanje

Kada čujem riječ « priroda» pomislim na divne izlaske i zalaske sunca, pjev ptica, zujanje pčela, visoka stabla, grgoljenje potočića, ples razigranih leptira, haljine proljetnih cvjetića...

Danas, kada čujem tu istu riječ, pomislim na jednake stvari kao i prije, ali se sjetim da je one prave prirode sve manje. Danas, umjesto divnih izlazaka sunca budimo se uz gusti dim iz obližnje tvornice, umjesto zujanja pčela čujemo trubljenje automobila, umjesto da gledamo šareno cvijeće gledamo TV emisije, a razigranih je leptirića jako malo. Zašto se svijet i ljudi mijenjaju? Vjerojatno zbog novog, suvremenog svijeta, koji sa sobom nosi kako i pozitivne tako i negativne stvari. Ali možemo li i smijemo li uopće time opravdati naš zanemareni, jedini i neprocjenjivi planet Zemlju, koji nam se čitavo vrijeme javlja, ne bi li i mi shvatili da ga trebamo više nego on nas? Zasigurno ne možemo, niti smijemo. I dok nas zaboli glava od te silne brige o njemu, on čitavo vrijeme kašlje zbog onečišćenog zraka i kiše, zbog onečišćenih voda. On se čitavo vrijeme žali da mu opada kosa, šume, a mi to zanemarujemo i sve više siječemo stabla, koja su nam prijeko potrebna. On čitavo vrijeme ima vrućicu zbog neočuvanog okoliša, a mi smo, itekako, svjesni da ga trebamo izliječiti. Mada mu ne možemo dati tablete, možemo prestati bacati smeće uokolo. Možemo odbaciti stare navike i očuvati naš planet.

Samo je potrebno krenuti, krenuti malim koracima prema velikom uspjehu

Dijana Nakić VI. d

OCJENE

MARIJA

JEDAN STANKO
IMAO JE ZNANJE TANKO.
NIJE BIO VRIJEDAN,
UČITELJ MU DAO OCJENU JEDAN.

SLIJEDILA GA MALA EVA
ONA ŠTO KO SLAVUJ PJEVA.
GLAZBOM JE SVIMA UGODILA
A ZA ZNANJE
OCJENU DVA JE DOBILA

UČENIK MIRO
MALO VIŠE KNJIGU JE DIRO,
DOBAR TRI JE DOBIO
I TIME SE ZADOVOLJIO

MARLJIVI VLADO,
VESEO I ČIO
ČETVORKOM SE OKITIO.

NA ZASLUŽENOJ PETICI,
UČITELJ JE ČESTITAO NELICI

KAKO SE SIJE
TAKO SE I ŽANJE
SVATKO DOBIJE OCJENU
ZA SVOJE ZNANJE

LIJEPE OČI,
PLAVA KOSA
MARIJA JE KAO ROSA.
NOĆU PADA
U JUTRO NESTAJE
SAMO TUŽNA
USPOMENA OSTAJE.

Petar Raspudić IV. a
Dobro Selo

ANTONIA PEHAR IV. c

IMA JEDAN RAZRED

*IMA JEDAN RAZRED
LEPTIRU JE SLIČAN,
SVAKI NJEGOV ĐAK JE
MALO NEOBIČAN*

*IMA JEDAN RAZRED
IZGLEDA KO CVIJET
U NJENU JE LATICA
DVADESET I PET*

*IMA JEDAN RAZRED
KAO IGRAČKA JE ,
ŠTO PO CIJELE DANE
NIKAKO NE STAJE*

*IMA JEDAN RAZRED
SLIČAN ČOKOLADI,
NJEGOVI SU ĐACI
VESELI I MLADI*

*ČETVRTI C ZOVE SE ON
SLADAK JE SLADAK
KAO BOMBON*

*TKO TAJ RAZRED VODI
POGODIT JE LAKO
UČITELJICU MILENU
POZNAJE SVATKO*

*MI JE JAKO VOLIMO
S NJOM SE PONOSIMO
AKO JE I KRITIKE I BILO
KAO DA SE NIŠTA NIJE ZBILO*

*U RUJNU JE DARUJEMO
SKUPINI PRVAŠA
AL ĆE ONA OSTATI
UČITELJICA I NAŠA*

ANTONIA PEHAR IV. c

Božićna noć

Božićno drvce krasi naš dom,
a anđeli pjevaju pjesmu kralju mom.

U jaslama betlehemske se rodio
i putem svojim cijeli svijet je vodio,
al' ljudi su bili okrutni i zli
pa su ga na križ razapeli.

A mi okitimo drvce i u hladnoj noći,
srce ćemo ljubavlju ogrijati.
Anđeli će pjevati pjesmu mira i sreće
i svako srce učiniti veće.

Lucija Šakota V. c

Školske brige

Torba naša	Učitelju kažu: »Uči!»,
nije laka,	s tom se riječi
tu su knjige	svatko muči.
svakog đaka.	

Mnogo priča	Samo treba
u knjigama,	dobar biti,
mnogi đaci	sve zadaće
u brigama.	uraditi.

Ana Pehar IV. b

VALENTINOVO

Početak obilježavanja današnjeg Valentinova seže daleko u povijest, u vrijeme staroga Rima. Tada je kršćanstvo bila mlada religija, a na vlasti je bio car Klaudije II.

Car je zabranio ženidbu i zaruke vojnicima kako bi spriječio njihovu želju za ostankom kod kuće umjesto odlaska u rat. No, u to doba živio je svećenik Valentin.

Svećeništvo je moralo poštivati odluku cara, no Valentin je ipak ostao pri svojim životnim ciljevima te potajno vjenčavao one vojnike koji su to željeli. Nedugo nakon smrti, narod je Valentina proglasio svecem pa tako danas i mi u modernom vremenu slavimo Valentinovo- Dan zaljubljenih. Tradicije Valentinova su različite po zemljama. U Engleskoj su prije 100 godina na Valentinovo oblačili malu djecu u odrasle . Djeca su išla od vrata do vrata i pjevali Valentinovu pjesmu. U Wales-u su se darivale drvene izrezbarene žlice.

Simboli su najčešće bili srca i ključevi, a nosili su poruku „Ti imaš ključ moga srca“. U nekim zemljama je običaj da djevojka od mladića dobije odjeću kao poklon, a ako ju ona zadrži znači da se želi udati za njega.

Danas je Valentinovo dan posvećen ljubavi - bilo voljenoj osobi ili dragom prijatelju, djetetu ili majci.

BOŽIĆ

Iva Čorić, VI. e

Što je Božić, za mene, za tebe? Nije Božić dan kao i svi drugi. Božić je dan radosti, dan blagoslova, dan ljubavi, mira, obiteljskog zajedništva. Jer tada siđe Bog s neba na zemlju za nas, da nas otkupi od grijeha. Ako vjerujemo, Božić se može svaki dan roditi u našim srcima. Kad sam bila malena, za mene je Božić bio okićeni bor i pokloni ispod njega. Bila sam sretna što ću od svih ukućana dobiti svoj poklon. Danas mi je jasno da Božić nisu ukrašene ulice ni kuće, ni lijepo upakirani pokloni.

Božić je zajedništvo - obitelj zajedno okiti bor i unese badnjak, zajedno objeđuje uz iskrenu molitvu iz srca. To je BOŽIĆ!

To je najljepši poklon koji mogu i želim dobiti i zato sam uvijek sretna u danima Božića jer sam tada izmirena sa svima i s onim malim Isusom što leži u jaslucama.

Ivana Sušac, V. e

Kako iskazati ljubav i poštovanje

„Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrotiva, ljubav ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi. Nije nepristojna, ne traži svoje, ne razdražuje se, zaboravlja i prašta zlo, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini. Sve ispričava, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.“

Zar bi ovim riječima trebao što dodati običan smrtnik koji je samo zrno pijeska u moru?

Ali moram nadodati da nas malo na ovome svijetu živi po ovim riječima. Nije dovoljno reći nekome „Volim te“. To su samo dvije riječi i ništa ne znače, ali kad se ljubav daruje drugima bez očekivanja da se uzvrati, čovjek je sretan jer ljubav koja se dijeli nesebično samo se udvostručuje. Voljeti se može na više načina i više je vrsta ljubavi: roditeljska, bratska, sestrinska, ljubav prema partnerima; ali koliko god da je ljubav slatka, zna biti i bolna. Usporedila bih ju s ružom; lijepa je, čak prekrasna, ali njeno trnje može ubosti i poslije krvarimo. Takva je ljubav!

Ali jednako kako iskazujemo ljubav prema nekome, tako iskazujemo i poštovanje. Voljeti i poštovati trebamo svakoga čovjeka, bio on bogat ili siromah. Jer prava ljubav i istinsko poštovanje prema ljudima ne bi trebalo imati granice ni podjele. Ljudski je grijehiti, ali mi trebamo težiti božanskom savršenstvu, nesebično dajući ljubav i poštovanje svakom čovjeku koji hoda ovom zemljom. Jer iskazujući ljubav iskazujemo poštovanje.

TA ČUDA PRIRODE

Ivana Sušac, V. e

Krupa

Rijeka Neretva je najveća hercegovačka rijeka. Njezina je duljina blizu 230 kilometara, a tok joj je prepun raznih prirodnih zanimljivosti. Jedna od najneobičnijih zanimljivosti je ušće rijeke Krupe, lijeve pritoke Neretve. Krupa je rijeka koja istječe iz Deranskog jezera, koje je zapravo njezin izvor. Duljina ove rijeke je oko 9 kilometara. Krupa teče vrlo sporo, jer pad njezine vode od izvora do ušća u Neretvu iznosi svega jedan metar.

Izvor Krupe je na 3 metra, a ušće na 2 metra nadmorske visine. To uvjetuje da pri visokim vodostajima rijeke Neretve, Krupa teče od Neretve prema svim izvoru u Deranskom jezeru. U tom slučaju dolazi do zamjene ušća i izvora. Neretva postaje "izvor"Krupe, a Deransko jezero "ušće". Po ovoj posve neobičnoj prirodnoj pojavi, rijeka Krupa je jedinstvena u Evropi.

Antonela Klarić VIII. b

Prosjak

Na pločniku boravio dan i noć,
nije imao kamo poći.

Sijeda kosa padala mu do nosa,
bijeli brci uvijek u strci .

Oči sjaja nisu imale,
modre usne stalno su drhtale.

Bijela brada duga je bila
i čudno se savila.

Pogrbljen i smotan u klupko,
u mjestu je čupko.

Zakrpe mu resile odijelo,
naborana koža cijelo tijelo.

Obuću je rijetko koristio,
najčešće je pauk u njoj boravio.

Vreću je veliku imao,
u njoj se od nevremena skrivao.

Na štapu mu košarica bila,
sitne novčiće je krila.

Blago je ruke podizao do neba,
Govorio da mu život više ne treba.

Naredni dan nije ga bilo,
U vječnom snu starac je sniv'o.

Antonia Pehar IV. c

Dani kruha

U pećnici se peče,
veselo buja sav od sreće.

Iz tepsije viri,
dok se kućom miris širi.

Rumene je kore,
a po sebi ima kao
neke bore...

Bože, tebi hvala,
tvoja ruka kruh nam dala.

On nek hrani
dušu, tijelo,

za pučanstvo
naše cijelo.

Miris kruha ti svijetom proširi,
nek se svaki čovjek s čovjekom izmiri.

Bože, tebi hvala,
tvoja ruka kruh nam dala.

Marta – Iva Dugandžić V. a

Škola je važna za budućnost

Svi želimo dobar život, dobru budućnost, ali ništa ne možemo bez truda.

Za dobru budućnost nam je potrebno znanje.

Znanje stječemo u školi. Mnoga djeca, misleći kako škola nije važna, ne uče. Učitelji se silno trude da nam osiguraju dobru budućnost. Dobar posao ne ćemo naći bez znanja, a učenjem i trudom ćemo ga postići. Učenjem u školi postizemo bolju budućnost, osiguravamo si dobar život, život bez stresa, miran život sa obitelji. Škola je ustanova znanja, zato svi trebamo širom otvoriti vrata i ući u bolju budućnost.

Zato svima poručujem da uče, jer nam budućnost ovisi o tome.

Andrea Pervan V. b

Škola je važna za budućnost

Škola je jako važna za budućnost. A zašto je važna? Važna je zato što se kroz učenje bolje sporazumijevamo. Učimo puno predmeta. Zato nam to pomaže da razumijemo sve što je u životu potrebno razumjeti.

Naši učitelji se puno trude da nam dočaraju svaki predmet na svoj način. Na primjer, iz povijesti učimo o prošlosti naše države, o mnogim drugim znamenitostima i o raznim kulturama. Iz hrvatskog jezika učimo o sporazumijevanju i učimo čitati, a ponajviše kako se trebamo ponašati. I matematika nam je jako važna za život jer učimo računati, oduzimati i crtati na geometrijski način. Također iz nekih predmeta učimo o prirodi koja nas okružuje, iz nekih učimo kako se trebamo ponašati u prometu i kako trebamo reagirati ako se negdje izgubimo.

Dakle, svaki je predmet važan za budućnost na svoj način i svaki nas nečemu uči. Kad odrastemo, tek tada ćemo shvatiti koliko nam je škola važna. Za dobar posao se uvijek moramo truditi i dobro se ponašati. Zato nam je škola važna za budućnost, mada to mnogo djece na shvaća ozbiljno pa ne završe dobro.

Martina Ćorić V. a

Proljeće nam dolazi

Proljeće je godišnje doba koje traje od 21. ožujka do 21. lipnja. Proljeće je po meni najljepše godišnje doba. U proljeće je također Uskrs – najveći kršćanski blagdan, kojemu se svi radujemo. U to vrijeme sazrijevaju mnoge voćke... Krajolik je prekrasan, livade su zelene i pune cvijeća. Stabla cvjetaju... Tijekom proljeća vrijeme se često mijenja. Nekad padaju obilne kiše, a nekad sunce sja. Mnoge životinje koje su prespavale zimu, bude se. Dani postaju znatno duži pa se djeca vesele jer imaju više vremena za igru. I odrasli su sretniji jer dolazi ljepše vrijeme. Tijekom zime su padale obilne kiše pa im je to otežavalo poslove u vrtu i oko kuće.

Ja mislim da svi ljudi vole proljeće jer je to jako toplo i lijepo godišnje doba.

Mia Raspudić VII. b

Naše prve ljubavi

Svako ljeto provedeno u Jajcu donese mi neke lijepe uspomene. No, to ljeto bilo je posebno. Imala sam dvanaest godina. Dane sam provodila igrajući se s ostalom djecom u svom selu. Jednoga dana s mamom sam išla u šetnju do vodopada. Tamo je uvijek bilo puno djece koja su se igrala lopte, kupala ispod vodopada ili se samo sunčala. Dok je moja mama pričala sa susjedima, ja sam kraj vodopada upoznala najljepšeg momka na svijetu. Prišao mi je i pitao kako se zovem. Rekao je da se on zove Kristijan, ali da ga zovu Kiki. Ja sam se nasmijala, izvukla iz džepa kiki bombonu koju sam slučajno imala i poklonila mu je. Dogovorili smo se ponovo naći na istome mjestu. Sutradan smo se našli i dan proveli u šetnji. Kiki me tada uhvatio za ruku i ja sam se osjećala prelijepo. Pričao mi je o svom biciklu koji je dobio od bake i djeda, te o tome kako želi biti nogometaš. Ja sam njemu pričala o svojim prijateljima iz razreda, o malenoj plavoj torbici koju sam htjela kupiti i o svom dnevniku koji sam počela pisati..

Kiki i ja često smo se nalazili kraj vodopada i provodili vrijeme zajedno.

Ivona Perak VII. d

Dragi mama i tata-hvala

Zahvaljujući dobroj volji mojih roditelja još jedan vikend u nizu provela sam tako lijepo da ću ga pamtiti cijeli život.

Jedne večeri tatina prijateljica iz Splita obavijestila je tatu da ovaj vikend sprema seminar u Zaostrogu. To me jako oraspoložilo jer ja i moja obitelj već 6 godina idemo u Zagreb u obiteljsku ljetnu školu. U Zagrebu svake godine bude posebno, pa sam pretpostavila da će biti slično i u Zaostrogu. I bilo je. Došli smo u petak navečer. Prvo smo se upoznali, a zatim slijedili program vikenda. Roditelji su imali predavanje na temu " Čovjekov odnos prema Bogu", a mi djeca radili smo što smo zaželjeli! Većinu vremena smo bili vani, prvo na plaži pa onda malo na igralištu i tako cijeli dan .Navečer smo imali jedno malo predavanje, a nakon toga smo igrali društvene igrice i gledali televiziju. Zahvaljujući mojim roditeljima ja sam upoznala mnogo prijatelja iz raznih mjesta Hrvatske, ali i Bosne i Hercegovine! Na žalost, došlo je i to popodne kada smo se trebali oprostiti i polako krenuti kućama. Bila sam jako tužna. No, oraspoložila me vijest da će se seminar opet održati na ljeto i to točno na moj rođendan!

Nitko ne zna koliko sam zahvalna svojim roditeljima na svim dobrim djelima koje čine za mene, a posebno sam zahvalna za ovaj vikend!

Katarina Prskalo VII. c

Uskrs - najveći kršćanski blagdan

Vrijeme pripreve za Uskrs zove se korizma. To je razdoblje molitve, pokore i posta. Počinje Pepelnicom ili Čistom srijedom i traje četrdeset dana. Mnogi ljudi se odriču nečega što im je vrlo važno. U crkvi se slavi Put križa, a u obitelji čita Gospin plač. U korizmi je i početak molitve sv. Anti kroz trinaest utoraka. Nedjelja prije Uskrsa je Cvjetnica. Ona je spomen dan Isusova ulaska u Jeruzalem i dočeka maslinovim grančicama. Veliki četvrtak je dan Gospodinove Posljednje večere sa učenicima. Na Veliki petak Krist je, nakon teške muke, umro na križu. Uskrs je najveći kršćanski blagdan zbog toga što nas je Isus spasio od grijeha i dokazao koliko nas voli i ljubi. Moja obitelj i ja idemo u crkvu blagosloviti kruh. Poslije toga čestitamo mnogobrojnoj rodbini Uskrs, darivajući jedni druge pisanicama.

Tim činom pokazujemo da je velika radost u našim srcima.

David Ravlić, VII. a

Civitas

Adolescencija

Adolescencija je razdoblje odrastanja, prijelaz iz djetinjstva u svijet odraslih i taj prijelaz često nije jednostavan ni lagan, niti za samoga adolescenta niti za njegove roditelje. Većina roditelja teško prihvaća činjenicu da njihovo dijete više ne želi izlaziti i ljetovati s njima, ne dozvoljava da ga roditelji ljube pred drugima. Dijete postaje drsko i «odgovara», prijatelji mu postaju najvažniji dio života ili se povlači u osamu i izolira od svih. Mladi su različiti po fizičkom izgledu, načinu odijevanja, vrsti glazbe koju slušaju... Mladima u adolescenciji je, više nego ikad, potreban društveni život. Jednostavno, odvajaju se od roditelja, postaju zreliji, osamostaljuju se, uče zarađivati svoj novac i cijeniti ga. Početak adolescencije obilježen je pubertetom, nizom promjena koje završavaju postizanjem spolne zrelosti. Adolescencija je i razdoblje "bura i oluja", brzih izmjena raspoloženja, unutarnjih konflikata i raspoloženja s okolinom, buntovništva, ispitivanja granica, besmrtnosti, znatiželje i istraživanja svijeta. Mnogi odrasli zaborave na vrijeme kada su i sami bili adolescenti, vrijeme kada su i oni testirali strpljenje svojih roditelja. U razdoblju rane adolescencije dolazi do brojnih promjena u fizičkom izgledu i tjelesnom funkcioniranju mlade osobe. U nekim slučajevima brzi razvoj i rast mogu izazvati privremeni gubitak vlastitosti svog postojanja. Osoba može sebe doživjeti kao nešto tuđe, nestvarno i nepoznato. Često vlastiti izgled nije u skladu sa željenim tjelesnim izgledom te adolescenti postaju vrlo osjetljivi na svoje "tjelesno ja". Mladi ljudi prema svom izgledu razvijaju pozitivna i negativne stavove. Djevojke su općenito manje zadovoljne svojim tijelom. Posebno negativna slika prisutna je kod mladih adolescentica. Nezadovoljstvo izgledom usko je povezano s osjećajem samopoštovanja i često je uzrok adolescentske krize. Samopoštovanje i zadovoljstvo uvelike ovisi o tome koliko ih uvažavaju oni do kojih im je stalo. Ponekad upravo svojim vanjskim izgledom, bojenjem kose, tetoviranjem, mladi pokušavaju skrenuti pozornost na sebe. Navedene promjene ne pojavljuju se u svih adolescenata u isto vrijeme-tako neki mladići imaju sva muška obilježja, a drugi su izgledom još djeca. Svako dijete ima svoj ritam rasta i razvijanja.

U adolescenciji mladi preispituju svoj identitet. Kroz pitanja "Tko sam ja?" i "Što želim biti?" otkrivaju sebe, preispituju roditeljske stavove i vrijednosti, istražuju nove mogućnosti i interese te stvaraju svoj stav vrijednosti, novu sliku o sebi, razvijaju intelektualne i socijalne vještine te šire svijet vlastitih interesa. U potrazi za vlastitim identitetom eksperimentiraju s različitim ulogama. Jedan dio mladih manje uspješno prevlada

ovaj period i prolazi kroz krizu identiteta koja se može očitovati izoliranjem od roditelja i vršnjaka, osjećajem izgubljenosti i bezizlaznosti, niskog samopoštovanja i otuđenosti te različitim autodestruktivnim ponašanjima. Ako adolescent za vrijeme adolescencije puno vremena provodi sam i izoliran od obitelji i prijatelja, dolazi do naglih promjena u školskom uspjehu, dolazi do prekida dugogodišnjih prijateljstava, pokazuje pomanjkanje interesa za hobije, školu ili rekreativne aktivnosti tada adolescentu treba pomoć u suočavanju s promjenama i poteškoćama u adolescenciji. Adolescentna kriza je stanje koje može uključivati niz pojava i ponašanja poput potištenosti, dramatizacije situacija i zapuštanja školskih obveza. Iako stručnjaci smatraju da je adolescentna kriza normalna razvoja pojava bez koje nema razvoja, ponekad se navedena ponašanja mogu pojaviti u takvom intenzitetu da su zabrinjavajuća te je potrebna intervencija stručnjaka za mentalno zdravlje. U adolescenciji se razvijaju vještine rješavanja problema.

Umjesto da adolescenciju smatramo razdobljem buntovništva i krize, puno točnije bilo bi smatrati je razdobljem procjene, donošenja odluka i preuzimanja odgovornosti u procesu sazrijevanja.

Katarina Bojčić VIII. a

U sekciji CIVITAS-a sudjelovalo je trinaest učenika, a osam njih je predstavljalo školu i prezentiralo plakate koji su bili napravljeni na temelju teme " Odnos adolescenata i njihovih roditelja ". S izradom plakata počeli smo već početkom rujna. Pripremali smo se za općinsko natjecanje koje je održano u Međugorju 20.4.2010. godine, gdje smo osvojili prvo mjesto. No tu nije bio kraj. Nakon općinskog, pripremali smo se za županijsko, koje je održano 26. 4. 2010. u Mostaru. Tu su nas dočekali puno teži protivnici nego na općinskom natjecanju, no mi smo ipak osvojili drugo mjesto.

Nismo razočarani jer nam je to bilo veoma lijepo iskustvo koje ćemo sigurno dugo pamtiti.

Katarina Bojčić VIII. a

Glačalo!!!!

Stanko ljutito govori svojoj ženi:

-Nikad više ne posuđuj glačalo susjedi.

Vidiš li ti koliki je račun za struju došao

Otkako je susjeda nosila naše glačalo!!!

Zubobolja

-Mama, boli me zub.

-To je zato što jedeš previše slatkiša.

-Ali slatkiše jedem svim zubima, a boli me

samo jedan!!!

Hlače

Učitelj: Kad ja kažem «hlače» je li to jednina ili množina?

Ivica: Gospodine učitelju, gore je jednina, a pri dnu množina!!!

8. Mart

- Dragi, što ćeš mi kupiti za 8. Mart????

- Druge godine kupit ću ti naušnice!

- A ove??

-Probušit ću ti uši!!!

Novac

Jelica je dobila od svoje mame nešto novca.

Kako je zaboravila zahvaliti, majka je upozori:

- Što ja kažem tvome tati kad mi dadne novca?

- Daj još – odgovori Jelica.

Šišanje

Stjepanu se žurilo, a brijač je šišao polako. Najednom će mu Stjepan:

- Vi držite šišaću mašinu čvrsto u rukama, a ja ću okretati glavu da brže ide!!!

Antonela Klarić VIII. b

UGROŽENE VRSTE

LISICA

Svojom veličinom lisica je manja od vuka ili psa, ali nedostatak veće tjelesne snage ona nadoknađuje lukavošću i domišljatošću. Hrani se pretežno sitnim životinjama i pticama, ali vrlo često upada na seoska imanja i pravi velike štete peradarima. Vrlo je prilagodljiva i naseljava veliki dio našeg planeta. Osim kao štetočinu, lovci lisicu love i zbog prekrasnog krzna. Njezino je krzno rumeno žute boje, a na tijelu se posebno ističu velike uši i rep. Lisica živi u jazbini koju najčešće sama pravi. Koti se u proljeće i na svijet donosi od dvoje do osmero mladih. O mladima se brinu otac i majka. Za razliku od vukova koji žive u čoporu, lisice su izraziti usamljenici. Kad je progonjena, lisica se zna vrlo vješto skriti i nadmudriti svoje progonitelje bez obzira jesu li u pitanju lovci ili psi. Lisice su dosta uništene postavljanjem otrovnih mamaca. Pošto je poznata po tome što se pretežno hrani manjim životinjama, posebno glodarima, lisica je vrlo bitna za uspostavljanje ravnoteže u prirodi. Hoće li mudra lija dolijati, zavisi prije svega od ljudi koji su presudan čimbenik za opstanak bilo koje vrste na Zemlji.

RIS

Ljudi su mnoge životinje progonili i uništavali kao štetočine, sve dok nisu nestale ili ih je bilo nužno zaštititi zakonom kako ne bi posve nestale.

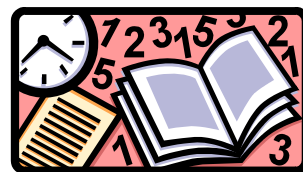
Jedna od takvih životinja je i ris. Ris je divlja životinja iz porodice mačaka. On je najveća europska mačka. Obično živi u gustim šumama u kojima pronalazi svoj plijen, a njegov najčešći plijen su srne i zečevi. Ris ima vrlo snažno tijelo na kojemu se ističu velike šape s oštrim kandžama, šiljate uši ukrašene tamnim kičankama i kratak rep. Krzno mu je rumeno, s tamnim mrljama. Izdržljiv je i uporan borac koji se spretno i lako penje po drveću. Satima može mirovati sklupčan na nekoj stijeni ili grani vrebajući plijen. Ris ima izuzetan sluh i vrlo oštar vid, tako da lako lovi i noću. Plijenu se nečujno prikrada, hitro ga zgrabi oštrim kandžama i ubija ugrizom u vrat. Ženka u proljeće okoti do tri mala risa. Vrlo je brižna majka koja budno pazi mlade dok se ne osamostale.

Danas se mogu naći tek rijetki primjerci ove mačke.

Antonela Klarić, VIII. b

Knjige mjeseca

Romeo i Julija

... je poznata ljubavna drama čija se radnja događa u talijanskom gradu Veroni. U njemu žive dvije zavađene obitelji: Capuletti i Montecchi. Radnja se dodatno zakomplicirala kada se zaljube mlada Julija Capuletti i Romeo Montecchi. No, njihovi roditelji su se suprostavili toj vezi, pa na kraju roman završava smrću dvaju mladih ljubavnika. Budite i vi među milijunima ljudi koji su je pročitali ...

Kako je tata osvojio mamu

Ova knjiga je osvojila srca svih čitatelja. To je priča o dječaku Antunu koji pripovijeda kako je njegov tata bio zaokupljen poslom, pa nije obraćao pozornost na njega i na njegovu majku. Nakon nekog vremena njegovi su se roditelji razišli, a on je morao živjeti sa svojom majkom, kod bake, koja mu je sve branila. Jedino što ga je hrabrilo je ljubav djevojčice Bernarde. Ona mu je ujedno i pomagala pomiriti roditelje. Što je bilo dalje pročitajte u knjizi.

Pale sam na svijetu

Za ovu priču ste svi vjerojatno čuli, a i pročitali je. Za one koji nisu, u središtu priče je dječak koji je usnuo jedan san. U tom snu Pale bijaše sam na svijetu pa je priča prema tome dobila ime. U početku je bio sretan jer mu nitko nije smetao niti naređivao. No, poslije je shvatio da ne može bez svojih bližnjih. Nije se mogao sam igrati, zabavljati ni raditi stvari koje voli. Bio je veoma tužan.

Srećom, uskoro se probudio i shvatio da je to samo jedan ružan san, ali ako nastavi činiti nažao drugima, stvarno će ostati sam.

Sara Petrović, VI. b

FILMOVI MJESECA

Luckasti profesor

Sherman Klump je briljantan znanstvenik, ali ujedno i veoma debeo čovjek. Jedan dan sretno prelijepu ženu po imenu Carla Purty te se zaljubljuje u nju. Svjestan da svojim izgledom neće moći privući prelijepu Carlu, padne u depresiju. Uskoro pronade rješenje svojih problema te odluči popiti napitak, nakon čega se pretvori u zgodnog šarmera Buddyja Lovea.

Avatar

Jake Sully(Sam Worthington) je bivši marinac prikovan za invalidska kolica. Bez obzira na invaliditet, Jake je ratnik i borac. Rekrutiran je i poslan na Pandoru, daleki planet na kojem korporacije vade rijedak mineral kojim će riješiti energetska krizu na zemlji. Budući je Pandorina atmosfera otrovana, stvoren je Program Avatar kojim se ljudska svijest spaja na avatar, biološko tijelo na daljinsko upravljanje koje može preživjeti na smrtonosnom Pandorinom zraku.

Avatari su genetski modificirani hibridi ljudskog DNK i DNK Na'vija , urođenika s Pandore. Ponovno rođen u svom avataru, Jake može hodati. Njegova je misija infiltrirati se među Na'vije koji su postali glavna prepreka vađenja dragocjene rude. No, stvari krenu drugim smjerom kada lijepa Na' vijka Neytiri (Zoa Saldana) spasi Jakeu život. Jakea prihvati njen klan i on, prolazeći kroz mnoga iskušenja i avanture, polako upoznaje njihov način života. Kako se odnos Jakea i Neytiri produbljuje, on počinje uvažavati Na' vije te na kraju postaje dio njih.

TKO TO CRTA

Tko to crta ?

Tko to boji ?

Novi crtež svaki dan.

Novi crtež, plave boje.

Drugi crtež, žute boje.

Treći crtež od svih boja,
stojim, bojim, to sam ja!

Sara Petrović VI. b

Gabriela Marija Zubac, IV. a Gradnići

Jeste li znali...?

??????????

- ... da neki Eskimi koriste hladnjake kako bi spriječili potpuno smrzavanje hrane ?
- ... da se godišnje u restoranima posluži oko milijardu puževa ?
- ... da je prva kreditna kartica objavljena od strane American Express-a 1951. godine ?
- ... da mačke ne osjećaju sladak okus ?
- ... da je Abraham Lincoln imao protezu za zube od drveta, kao i većina ljudi tog vremena ?
- ... da su šanse da se rodite 29. veljače prijestupne godine 1 prema 1461 ?
- ... da je London bio prvi grad koji je imao populaciju veću od milijun stanovnika, a sada je 13. grad po naseljenosti sa 8 milijuna stanovnika ?
- ... da na Uranu ljeto i zima traju po 21 godinu ?
- ... da je jetra polarnog medvjeda otrovna zato što sadrži previše vitamina C ?
- ... da čovjek u svojim ustima dnevno proizvede 1 litru sline ?
- ... da u prethodnih 4.000 godina ni jedna životinja ni pripitomljena ?
- ... da je otvarač za konzerve izmišljen 48 godina nakon što su prvi put upotrebljene konzerve ?
- ... da se zrak pretvara u tekućinu na -190°C ?
- ... da su u New Yorku sve općine otoci, osim Bronxa ?
- ... da je zlatna ribica jedina životinja koja može da vidi i infra crvenu i ultra jubičastu svjetlost ?
- ... da je kršćanstvo najrasprostranjenija svjetska religija, sa 1.7 milijardi vjernika ?
- ... da u prosjeku na svakih 10 ljudi na svijetu jedan čovjek živi na otoku ?
- ... da je CD razvijen od strane Philipsa i Sony-a 1980. godine ?
- ... da je od svakih 200 ljudi u prosjeku jedan psihopat ?
- ... da su slonovi jedine životinje koje ne mogu skakati ?
- ... da termini rade 24 sata dnevno i uopće ne spavaju ?

Sara Turudić VI. b

Sara Petrović VI. b

GLAZBA

NOVOSTI

Adrijan Marinčić i Antonio Doko osvojili su izvrsno drugo mjesto, a Josip Kvesić treće u solo nastupu na gitari. Njihov uspjeh tim je veći kad se zna da je ostvaren u velikoj konkurencij među više od 160 gitarista glazbenih škola iz pet zemalja. To je priznanje i njihovu nastavniku Željku Mandariću, ali i cijeloj školi.

Uspjeh je to i cijeloga Brotnja jer je ovo prvi put u povijesti Čitluka da netko na gitari postigne tako značajan rezultat na međunarodnom natjecanju.

ATLETIKA

Andela Kordić, učenica IV. a razreda, osvojila je izvrsno drugo mjesto na natjecanju u Sarajevu.

Antonela Pehar, učenica IV. c razreda, osvojila je prvo i treće mjesto na natjecanju u Sarajevu i Zenici. Na tradicionalnom natjecanju atletičara Bosne i Hercegovine u Čitluku osvojila je izvrsno drugo mjesto.

Karate

Na državnom prvenstvu Hrvatske u Pločama, Irana Prga učenica VI. d razreda, osvojila je prvo mjesto i tako osvojila naslov prvakinja Hrvatske, a Mario Prga učenik VI. d razreda osvojio je drugo mjesto. Ana Marija Tomić, učenica VI. c razreda osvojila je drugo mjesto, Ivan Pervan, učenik VI. c razreda osvojio je drugo mjesto, a Kristijan Doko, učenik VI. razreda također drugo mjesto. Jelana Pehar, učenica IV. b razreda, osvojila je izvrsno prvo mjesto na natjecanju u Međugorju, a na natjecanju u Ljubuškom osvojila je drugo mjesto. Leonardo Korać, učenik IV. b razreda, osvojio je prvo mjesto na natjecanju u Sarajevu, osvojio je treće mjesto na natjecanju u Međugorju, a na natjecanju u Ljubuškom također drugo mjesto. Petra Grgić, učenica IV. a razreda, osvojila je treće mjesto na natjecanju u Ljubuškom.

Šah

Učenici Josip Volarić, Filip Lukenda, Petar Odak, Katarina Dugandžić i Marija Prskalo osvojili su drugo mjesto na trinaestom ekipnom šahovskom prvenstvu osnovnih škola Herceg – Bosne.

Gabrijela Šarac VI. b

IN MEMORIAM

H. C. Andersen

Hans Cristian Andersen rođen je 2. travnja 1805. godine u Odenseu.

Bio je sin siromašnoga postolara i majke koja je nakon muževe smrti radila kao pralja. Poslije otpuštenja iz škole baleta i pjevanja Jonas Collin mu pomaže da završi školovanje i studij na sveučilištu. Nakon života ispunjenog bogatim književnim radom i putovanjima Andersen umire 4. kolovoza 1875. godine u Kopenhagenu kao počasni profesor i počasni građanin Odensea. Njegovo prvo uspješno djelo bilo je "Šetnja od Holmenskog kanala do istočne točke otoka Amegera", iz 1829. godine. Postao je slavan tek s romanom "Improvizator" iz 1835. godine. Andersen je mnoga putovao poslije studija, prvo u svojoj domovini pa onda izvan domovine, pa je ta neumorna putovanja opisao u putopisima koja su upravo kao i njegova autobiografija "Bajka mog života". Njegovih je više od 150 priča za djecu označilo kao jednu od najvećih figura svjetske literature. Cjelokupna djela H.C.Andersena objavljena su najprije u Kopenhagenu.

2. travnja, Andersenov rođendan, se obilježava kao Međunarodni dan dječje knjige. Najznačajnija svjetska nagrada na području dječje knjige je Andersenova nagrada često nazivana i Mali Nobel".

Ana Marinčić VI. b

Glazbeni kutak

LADY GAGA-Stefani Joanne Angelina Germanotta

Poznata 24-godišnja američka pjevačica rođena 28.ožujka 1986.g. u New York, SAD.

Odrasla je u bogatstvu i obilju, pohađala je školu na Manhattanu te katoličku gimnaziju početku svoje karijere skladala je pjesme za neke poznate strane pjevače, a onda se odlučila da ona pjeva pjesme koje je napisala, i uzela je nadimak Lady Gaga. Mediji su je proglasili curom od skandala, koja svojim smiješnim izgledom, ponašanjem i pjesmama za sebe govori da je to samo odraz njezine kreativnosti. Njezini hitovi su Just Dance, Paparazzi i Bad Romance.

BOJAN JAMBROŠIĆ-Poznati mladi 23-godišnji hrvatski pjevač rođen 28. rujna 1985. godine. Proslavio se pobjedom u prvom pjevačkom šou Hrvatska traži zvijezdu, 2009 godine. Njegovi uzori od pjevača su, Robbie Williams, Toše Proeski, Tony Cetinski i svi pjevači dobrog glasa i uspjeha. Bojan obožava pjevati i plesati. Najdraže stvari koje ima su mu mikrofoni i auto. Njegov prvi hit je „Samo ne govori da me znaš“.

Lusi Zovko VI. b